

GALLE & JESSEN. DÉLICE CHOKOLADE

100 - 120 - 140 - 160

bejde. Mens Mændene river alle internationale Baand over i denne grufulde Tid, kan Kvinder samles i Fredsbyen Haag og drøfte Fredssagens Fremtidsarbejde. Jeg spørger her: „Er der et eneste Menneske med Hjertet hvor det skal være, som ikke glæder sig over at høre om sligt?“ Er vi ikke alle med Sind og Tanker med i disse Kvinders Arbejde?

Og hvad gjorde „Danske Kvinders Nationalraad“ herhjemme i de Dage, da Krigen begyndte? De henvendte sig straks til vor Regering og Rigsdag og bad om, at al Spiritusfabrikation og Udskænkning maatte blive standset i denne urolige og alvorlige Tid, for at Danmarks unge Mænd, som skulde være Soldater, ikke skulde blive ødelagte ved Drik og ved den Usædelighed, som følger med. Vi fik ikke Forbud, men hvor megen Elendighed kunde der dog have været undgaaet, om Kvindernes Raad var bleven fulgt. Jeg synes, at Kvinderne har fulgt den Linie, som de ifølge deres kvindelige Natur *maatte* følge, og jeg har glædet mig derover.

Nu vil vel mange sige, at der er jo ikke saa meget at glædes over, da Kvindernes Henvendelse jo ikke har frugtet. Krigen vedbliver at rase derude, og Spiritusfloden bliver ved at flyde herhjemme, saaledes at Danmarks Spiritusforbrug er steget betydeligt netop i denne alvorlige Tid. Jeg siger alligevel: „Jo, der er Grund til at glæde sig, fordi man kan se Viljen til at faa noget udrettet der.“ „Hvor der er Vilje, er der Vej,“ siger et gammelt Ord, og det er sandt. Og mange af os siger med Bjørnson, at selv om et Haab eller to bliver brudt, saa skal man alligevel løfte Hovedet. Ethvert trofast Arbejde vil bære sin Frugt tidligt eller sent. Og al den Harm, og al den Sorg der er i mange Menneskers Sind i denne Tid, over alt det frygtelige, alt det grufulde, der sker rundt om i Verden,

det er Frø i Menneskesindene som engang vil spire og bære Frugt, saa vi samlede i Flok maa kunne kræve, at Krig og Spiritus og alt det frygtelige som dermed følger, det *kan*, det *vil* vi ikke taale.

Det er to af de Opgaver, som Kvindernes Deltagelse i det offentlige Liv vil føre med sig, to saare vigtige.

Der er saa mange andre Opgaver ogsaa, det gælder nu om at holde sig vaagen. Nu forberedes Kvindernes Deltagelse i det offentlige Liv i mange Lande. Maaske vil Kvinderne i de krigsførende Lande efter denne Krig snart faa deres politiske Valgret, maaske Mændene kan sé, at de ikke kan undvære deres Medvirken længere.

Med stor Interesse læste jeg i „Kvinden og Samfundet“ Helene Bergs Samtale med Mrs. Champman Catt i Amerika. Om det vældige Agitationsarbejde, som amerikanske Kvinder denne Sommer udfører i Staten New York, for at de i November Maaned, naar Mændenes Afstemning skal foregaa, maa faa deres Valgret.

Særlig interessant er det at lægge Mærke til, hvem der er Kvindesagens Modstandere.

Mrs. Champman Catt siger: „Alt hvad der findes af Last i denne Stat, alle Drikkeetræffikkens Kræfter, og de er overordentlig politisk stærke i dette Land, alle dem, der fabrikterer, sælger eller paa anden Vis profiterer af det størst mulige Forbrug af Alkohol, Prostitution og Hvid Slavehandel er imod os, Dumhed og Uvidenhed er imod os.“

Ja, der er meget at overvinde, men det er Fjender, der nok er værd at føre en Kamp imod, og Kvinderne vil nok sejre. Betegnende er det at lægge Mærke til, at det er vist nok saaledes i alle Lande, at Drikkeetræffikken og alt hvad der med følger er imod Kvindesagen.

Uvidenhed og Dumhed er der ogsaa nok af alle vegne. Mange hverken vil eller kan se den vældige Verdensbevægelse som hedder Kvindernes Sag, og mange tror, at selv om den er der, vil den ikke faa stort at

betyde. I vort eget lille Land er der endnu nok af den Slags Folk, Mænd og Kvinder. Der er megen Sløvhed og Ligegyldighed at overvinde, saa vi er langtfra færdige med den Slags, selv om vi har faaet politisk Valgret. Arbejdsdagen ligger for. Der er nok at gøre.

Blandt de mange Tanker, som melder sig for os i denne Sommer og ikke mindst den 5te Juni, er jo ogsaa Tanken om alle de, der har stridt for vor Sag „men ej oplevet de stolte Sejre“. Alle de, der først meldte sig under Kvindesagens Fane. Hvor var det ofte svært den Gang, hvor har de maattet taale baade Latter og Haan! Alle var ikke lige modstandsdygtige, alle led ikke lige meget, men vor hjertelige Tak skal de have, „de bandede Vejen, som vi andre maatte følge.“ Og alle de, der endnu er levende, men som er bleven graanede i Sagens Tjeneste, de skal ogsaa have vor Tak. Og alle de, som endnu ikke er bleven gamle, men staar i deres Kraft og tjener vor Sag, ja dem maa vi heller ikke glemme.

Navne kan ikke nævnes, det vilde jo saa blive i det uendelige, men jeg vil alligevel have Lov til at nævne to Navne, og det er Grundtvig og Mathilde Fibiger.

Om det kan siges om Grundtvig, at han kæmpede for denne Sag, det ved jeg ikke, men han havde en usigelig Tro til Danekvinden, som han altid sang om, og hvad har det ikke haft at betyde for Kvindernes Sag, naar det er bleven fortalt at han, denne Danmarks Folkehøvding og Kirkehøvding, tog den lille fine, unge Mathilde i Forsvar mod alle dem, der haanede hende. Hun, den første lille Sangfugl, der sang i vore Skove og paa vore Sletter, om den Sag der ligesom vort Hjerte saa nær. Og kan vi ikke godt kalde Grundtvig en af vor Sags Mænd, da han jo da var den første som vilde tale sammen med en Kvinde ved et offentlig Møde? Jo jeg synes det!

Hvor mange Mænd mon der havde haft Mod og Lyst til det, men han

Søg de alkoholfri Restauranter.

„Øbro“, Østerbrogade 39, Tlf. Øbro 1039.

„Hallen“, Vesterbrog. 17, Tlf. Centr. 10417.

„Taarnborg“, Allég. 18, Tlf. Vester 1990.

Billige Priser.

Kaffe og The 12 Øre.

Ingen Drikkepenge.

Danske Kvinders Forening for alkoholfri Restauranter.

———— Madelokale til moderat Pris. ————